

Ne Zaman mı Anladım

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 04 Ekim 2013

Aktı bağrımın seli izine diremedim
Nefes saydığım seni bundan sonra hiç anmam
Değerimi bildirip düzüne eremedim
Harc/anam zaman talan bundan sonra hiç kanmam
Ne zaman mı anladım? Ayağım takılınca.

Güvenmedin sözüme, er dedin mi eremedim?
Nefes saydığın beni, sen gönderdin o zaman
Değerini bilsem de, gözüne giremedim
Talan olan yüreğim, şimdi boşuna yanmam
Ne zaman mı anladım? Ayağa kakılınca

Dizlerimin dermanı yok deyip duruyordum
Kendince oyaladın göz boyadın durarak
Duyup ta bakmadın ki! Ben kime soruyordum
Fırsatları kaçırpı dert dayadın yorarak
Ne zaman mı anladım? Dayağım yakılınca.

İsteseydin dermanı, ben yoktan yaratırdım
Ne faydam olurdu ki, gözünü boyayarak
Duysam bile ne çare, yüreği karartırdım
Ellerden medet umdun, beni hiçe sayarak
Ne zaman mı anladım? Yüreğe çakılınca.

Ruhum isyan peşinde soruldum iç sesimde
Dikenmiş sarıldığım yorulduğum seç isimde
Körüklediğim şavkı ben yaktım sen söndürdün
Şaha kalkmaz atımı midilliye döndürdün
Ne zaman mı anladım? çerağım bakılınca.

Hep isyan eden ruhun, bende başka biçimde
Diken diyorsan bana, senle olmaz geçimde
Hep gülesin istedim, sen ne zaman güldürdün?
Yüreğimde yeşeren, bu aşkı sen öldürdün
Ne zaman mı anladım? Düşünüp akılınca

Sığamadım bir yere naçarlığa yenildim
Yer gök kaybımla dolu çekil ordan denildim
Yürek ateş har gece çekildi candan kanım
Nerde sevilen ece söküldü senden anım
Ne zaman mı anladım? ferağım çakılınca.

Naçarlık kader değil, sen önünde eğildin
Sığamadın dünyaya, aşk kadını değildin
Yüreğinin ateşi, senin kırılğan yanın
Yanmayı istiyorsa, varsın yansın o canın
Ne zaman mı anladım? Maziye bakılınca.

Şiir Gülsen TUNÇKAL&Mehmet Fikret ÜNALAN